

ikke var nogen Tilhænger af, at den blev særlig forøget, og i denne Forbindelse udtalte det ærede Medlem, at det vilde være uheldigt, hvis Lovgivningsmagten lagde unødige Hindringer i Vejen for Færdsele med Motorkøretøjer, da de dog var Fremtidens Køretøjer. Jeg vil gerne for mit Vedkommende sige, at jeg betragter ikke den Afgift, der her er Tale om, som nogen Skat, og jeg betragter ikke Afgiftsbestemmelserne som havende til Hensigt at hemme Motorfærdsele. Man opkræver Afgiften for i nogen Grad at faa Dækning for de Udgifter, Motorfærdsele tidligere har paaført de Borgere, som ikke har haft nævneværdig Fordel af Motorkørselen. Det ærede Medlem kender sikkert bedst Motorfærdsele i København, jeg tør næsten driste mig til at sige, at det ærede Medlem ikke kender den saa godt ude i Provinsen, i hvert Fald ikke i Landdistrikterne, som jeg, og saaledes som jeg ønsker, at denne Færdsel skal udvikles ude i Provinsen, nemlig uden for stærk Modstand fra Befolkningens Side, saaledes kan det kun ske, hvis man indfører en Afgiftsbetaling for disse Køretøjer, der i nogen Grad dækker de Udgifter, som Sliddet paa Vejene, baade Amts- og Sogneveje, efterhaanden har paaført Skatteyderne. Dette er for mig Hovedgrunden til, at jeg har givet min Tilslutning til Afgiftsbestemmelserne; jeg er glad for, at Afgifterne nu gaar til Kommunerne i Stedet for i Statskassen, saaledes som de har gjort, medens det ærede Medlem var Finansminister. Jeg er i nogen Grad enig med det ærede Medlem i, at det er noget af et Æskesystem, der indføres, men det er et Æskesystem, som er ganske berettiget, jeg kan næsten sige nødvendigt.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) har noget misforstaaet mine Udtalelser om Afgiftens Benyttelse og om Vejraadet. Jeg ønsker ikke, at Afgiften skal benyttes til noget som helst andet end til Vejenes Forbedring og Vedligeholdelse, men det, jeg sagde, eller i hvert Fald vilde have sagt, var det, at man ikke i Loven maa drage bestemte Grænser for de kommunale Raads Dispositioner med Hensyn til Afgiftens Anvendelse, man maa overlade til de enkelte kommunale Raad selv at træffe Bestemmelse om, paa hvilken Maade de finder det mest hensigtsmæssigt at forbedre og vedligeholde de Veje, de har Ansvaret for. — Med Hensyn til Vejraadet er det min Opfattelse, at efter de Bestemmelser, som nu findes i Lovforslaget med Hensyn til Fordelingen

og Benyttelsen af Afgiften, vilde jeg finde det mere formaalistjenukt at bibeholde Vejraadet, men hvis de nu vedtagne Bestemmelser, der efter min Mening er for snævre, kan blive ændret, saaledes at de kommunale Raad faar mere Bestemmelsesret med Hensyn til Afgiftens Benyttelse, beklager jeg ikke, at Vejraadet er strøget.

Endnu skal jeg blot tilføje, at det er mit Ønske, at vi, naar dette Forslag er behandlet til Ende her i Landstinget, enten det saa bliver i Morgen eller paa Lørdag eller en anden Dag, maa kunne sige, at vi har behandlet det paa en saadan Maade, at vi er rede til at tage det Ansvar for Loven, som tilkommer os ifølge vor Stilling som Lovgivere.

Brandes: Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede sidste Taler endte med at sige, at det kommer an paa, at naar Landstinget har behandlet dette Lovforslag til Ende, er Arbejdet gjort saaledes, at vi kan paatage os Ansvaret for, hvorledes Loven kommer til at se ud, og det er derfor, jeg mener, vi bliver nødt til at anvende en ikke ringe Tid paa Behandlingen, og at den Tid, der synes at være os levnet, er meget knapt beskaaret. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Mægaard) er dog ikke i Tvivl om, at selv om vi nu hurtigst muligt konstituerer et Udvalg til Behandling af Sagen, kan vi ikke lade dette Udvalg fungere baade Dag og Nat, saaledes som den højtærede Justitsminister synes at mene, thi der er jo dog ogsaa andet for os at udrette. Jeg mener ogsaa, det er ganske nødvendigt, at vi giver de interesserede Lejlighed til at faa Foretræde for Udvalget; det har dog altid været saaledes i den Tid, jeg har siddet i Landstinget, at man ikke nægtede noget saadant. Og hvem kan tvivle om, at man vil anmode om at faa os i Tale? Alt dette tager Tid. Men saa snart den ærede Ordfører for Venstre indrømmer, at vi skal have den Tid, som er fornøden, skal der ikke blive nogen som helst Uenighed mellem ham og mig og for Resten heller ikke mellem den højtærede Justitsminister og mig. Den højtærede Minister ønsker, at vi skal arbejde for Lovforslaget for at faa en brugelig og god Lov ud deraf, og deri giver jeg ham ganske Ret; min Hensigt er ingenlunde at lægge Sten hverken paa den Vej, hvorpaa den højtærede Minister i Øjeblikket kører, eller den, hvor den øvrige Regering kører, jeg ønsker kun, at det Lovgivningsarbejde, vi deltager i, skal være sundt og forsvarligt.